

TORONYIRÁNY

XVIII. 46.

2024. november 17.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTEŚÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 33. vasárnap

Szegények világnapja

November 19. Árpád-házi Szent Erzsébet

Jézus és az ő tanítása nyomán a keresztény ember szembenéz a tényekkel. És ha a halált, az elmúlást beállítjuk Isten tervezte életünk és üdvösségünk egészébe, felismerjük, hogy a földi élet végét lezáró halál és a földi dolgok elmúlása egyáltalán nem vég, nem az utolsó mozzanat, nem a befejezés életünkben. Inkább csak átmenet, mint Jézus szenvedése és halála, „pesach”, „transitus” a feltámadásba, az örök élet dicsőségébe. Jézus tanítása ezt a vigasztalást hozza számunkra a földi élet legrettenetesebb dolgával, a halállal kapcsolatban. Az evangélium eszkatologikus tanítását is ilyen szemmel, vigasztalódott lélekkel kell olvasnunk. Ez a tanítás nem idegenít el a földi javaktól, nem tartja fölöslegesnek a munkát és a törődést mindennapi gondjainkkal, hanem csak figyelmeztet, hogy mindez csak közbeeső állomás életünk teljes céljához. Mindenesetre nem fölösleges állomás, mert utunknak, a cél megvalósulásának jelentős része. Ebben a jézusi (majd szentpáli) tanításban persze az is benne van, hogy földi életünk nem végállomás. A földi élet javait tehát úgy kell használnunk, mint ideiglenes javakat. Nem megragadva bennük, hanem megőrizve szabadságunkat és függetlenségünket.

Csanád Béla

A szentmise olvasmányai

- Dán 12,1-3** Dániel könyve prófétai vízióban, apokaliptikus képekben ábrázolja az idők végét.
- Zsid 10,11-14.18** Krisztus egyetlen áldozattal örökre tökéletessé tette a megszenteltekét.
- Mk 13,24-32** A történelem végével kapcsolatban ne riogassuk egymást, ne bocsátkozunk találgatásokba, de legyünk mindig készek rá, mert annak idejét egyedül Isten ismeri.

Tanítás a végső időről

A végső időről szóló beszédének harmadik részében Jézus újra a tanítványok számára ad eligazítást: hogyan viselkedjenek, mire figyeljenek abban az időben, ami hátravan. Az Emberfia eljövételének bejelentése, vagyis a beszéd csúcspontja már megtörtént, de most kiegészítő jelleggel még két példabeszédben megfogalmazott intés, illetve három kijelentés következik (30-32. vers). Bár más hangnemben, de a beszéd korábbi témái folytatódnak: a biztosan bekövetkező helyzetekre adott eligazítás a figyelmes magatartásra való intés. Isten szavának állandósága a kozmosz elemeinek változandósága közepette. A végső időről adott tanítása végén Jézus még egyszer megerősíti: bár előjelek lesznek, a tanítványnak és minden embernek figyelmesen kell élnie, állandóan készen kell állnia a világ gyökeres átváltozására. Ez az átváltozás az úr hazatérééhez hasonlít: az úr nem más, mint maga az Atya, akivel Jézus fiúi kapcsolatban van. Ahogyan ő teljesen rábízta magát az Atyára, úgy élhet a tanítvány is állandó, bizalmas várakozásban: be fog teljesedni mindaz, amit Jézus mondott, mindaz, amit az Atya eltervezett. Az Emberfia eljövételéről szóló központi rész után különösebb bevezetés nélkül újabb buzdítás következik. A fügefafa most egy példabeszéd része, s a kiszáradt, gyümölcsstelen fügefafa helyett a természet rendjét követő, az idők járását híven tükröző fácskát látunk benne. A fügefafa hasonlatával Jézus újra a tanítványok megfelelő viselkedését kívánja segíteni az üdvösség szempontjából döntő időszakban és helyzetben. A fügefafa állapota a soron következő eseményekre enged következtetni, amelyek ugyan még nem láthatóak, de nyilvánvalóan bekövetkeznek. Ilyen egyértelmű kapcsolat van az eszkatologikus beszéd első felében leírt helyzet és a középpontjában bejelentett esemény, az Emberfia eljövelele között. A várakozás tehát nem tartalmatlan és meghatározatlan, az éberség nem tudatlan: a tanítvány várakozása az Emberfia eljövételére irányul. Ahogy a nyár meghozza a gabona termését, a gyümölcsök javát, a történelem az Emberfia eljövételében teljesedik be. A példabeszéd súlyos felszólításban sűrűsödik össze: „Így tudjátok meg (ismerjétek fel) ti is!” A tanítvány ne a mindennapokat nehézségekkel elborító eseményáradatra figyeljen, inkább kezelje mindezt úgy, mint felhívást az eljövendő esemény felé való megnyílásra. A vers befejezése hiányos: vajon mi vagy ki a mondat alánya?

A „nyár” párhuzama újabb időszak, a beteljesedés időszakának közelségét sejteti, ámde személyesen az Emberfiára is gondolhatunk, aki „közel van”, az „ajtó előtt áll, hogy belépjen a világba. A szakasz tanítását K. Stock meggyőzően foglalja össze: A tanítvány „soha sem gondolhatja, hogy amit most tapasztal, az, amit az emberek vagy a természeti erők építenek és rombolnak, a végleges valóság volna. Mindig tudatában kell lenniük, hogy mindez nagyon is valóságos, de mulandó és nem végleges. Mindig tudniuk és hinniük kell, hogy végül megmarad Isten és az Emberfia teljes kinyilatkoztatása, amely mindent teljessé tesz”. Jézus nemcsak inti a tanítványokat a jövővel kapcsolatban, hanem tényeket is közöl. Ezek a tények a végső események időpontjára, illetve Jézusnak a végső dolgokkal való kapcsolatára utalnak. Jézus szavai biztos vonatkoztatási pontként állandóak maradnak egy változó, sőt veszedelmesen változandó világban. Aki elfogadja Jézus tekintélyét, valójában az Atya tekintélyére épít, a Fiúval együtt mindent az Atyától vár. A vers ünnepélyes kijelentéssel kezdődik: „Bizony mondom nektek”, amely Jézus különleges, próféta ismeretét fejezi ki a jelenről és a jövőről. A 30. és a 31. vers közös kifejezése az „elmúlni” ige (parerkhoma), s ezzel az a kérdés, mi az, ami változik, mi az, ami megmarad. Kérdés, hogy az itt mondottaknak nyilvánvaló időbeli értelmet kell-e tulajdonítanunk, s így arra gondolunk, hogy Jézus saját kortársainak elmúlása előtt mérte visszajövetelét. Egyesek úgy teszik fel a kérdést, hogy milyen értelemben szerepel az „ez a nemzedék” (hé genea hauté) kifejezés. A „nemzedék” kifejezésnek az evangélium szövegében másutt inkább minőségi értelme van. Minőségbeli értelemben ez a nemzedék az, amely találkozik Jézussal, Isten küldöttével, mégis hitetlen marad. A jelenben ez a nemzedék az egész emberiséget szimbolizálja. Nem annyira Jézus kortársait jelenti tehát (bár őket is), hanem egy embertípust. Az embernek persze bizonyos mértékig minden körülmények között ugyanazon kihívásokkal kell szembenéznie. Ha a befejező (32.) verset a mondottakkal egy összefüggésben értelmezzük, még kevésbé érdemes időbeli értelmet keresnünk Jézus szavában. Hiszen ha a Fiú, Jézus sem ismeri „azt a napot”, akkor a beteljesedés reális, de nem meghatározható időhöz kötött valóság képzetét kelti. A 31. vers Jézus szavainak állandóságát állítja. Csak Isten beszél olyan egyetemesen érvényes módon, ahogy Jézus (vö. Iz 51,6: „Mert az ég, mint a füst, elenyészik, a föld, mint a ruha, szétfoszlik (...), de szabadtűsöm örökre megmarad”; Iz 54,10: „Mert a hegyek eltűnhetnek és a halmok megínoghatnak, de kegyelmem nem tűnik el tőled...”). Jézus szavai mindenféle lehatárolás nélkül érvényesnek mutatkoznak, mindenféle mulandó esemény és valóság felett állnak. A tanítványoknak ezekre kell támaszkodniuk, ezekbe kell kapaszkodniuk, ezekhez kell hűségesnek lenniük. Jézus szavai szabályt és mércét, de támaszt és vigasztalást is jelenthetnek számukra a változó időkben, mert szavaiban a „Mester és Úr” mellettük áll. Jézus kijelentette, hogy Fiúként és Emberfiaként részt vesz majd a végső nap történéseiben. Amikor a 32. versben jelzi ismeretének határait, miszerint nem tudja, mikor következik be mindez, ha negatív módon is, az Atyához fűződő különleges kapcsolatába enged betekintést. A szöveg egyértelművé teszi, hogy a Fiú „nem tudása” különleges tény, s kiemelése arra utal, hogy bizonyos az ellenkezőjét várni, vagyis azt, hogy a Fiú mindent tudjon, amit az Atya tesz és tenni akar (főleg a jánosi teológia fényében). Bár nehezen egyeztethető össze vele, a később pontosított Szentháromság-teológia fényében a mondat arra utalhat, hogy a Fiú teljesen nyitott arra, amit az Atya elhatároz. Jelen összefüggésében mindenesetre arra is tanít, hogy a hívek semmilyen módon ne igyekezzenek értesüléseket szerezni a végső napok időpontjáról. (vö. ApCsel 1,7; 1 Tessz 5,1-2). Ehhez ugyanis semmiféle hozzáférésük sem lehet, még a végső kinyilatkoztatató, a Fiú által sem. Inkább álljanak készen mindennap a világ beteljesedésére.

Martos Levente

Nem leszek ideges! (26.)

Második rész

Az ideges vérmérséklet

Jöjjetek hozzám mindnyájan, kik fáradotok és terhelve vagytok és én megennyhítelek titeket... és nyugalmat találtok lelketeknek. (Mt 11,28-29)

2. A félnépség elleni küzdelem

A félnépség ember gondolja meg, hogy félelme nem múlik el önmagától, hogy azt csak rendíthetetlen ellenbeállítottsággal lehet kikapcsolni. Ehhez azonban nem elég az akarat egyszerű megfeszítése; előbb a félelmet, mint gonosz szipolyozót és ellenséget alá kell vetnie az értelem bírálatainak. Be kell látnia, hogy az érzés eltúlozza a valóságot, s hogy a felsülés nem is olyan rossz dolog, sőt igen egészséges a lélek szempontjából. Az ember mindazt a vereséget, amit a mindennapi cselekvés és fellépés von maga után fogadja el nyugodtan mint valamit, amivel számolnia kell. Ne csupán várja az elkövetkezőket, hanem menjen eléjük; azokat se kerülje el, amelyekről úgy érzi, hogy elviselhetetlenek, s amelyeket általában el szoktak kerülni. Keressen fel ellenszenves embereket, hogy egy jó, egy elismerő szót mondhasson nekik. Érintkezzék olyan barátokkal, akikről tudja, hogy szívesen tréfálják meg az embert. Álljon az olyan nehéz helyzetek elé, amelyekben úgy érzi, könnyen szegyényt vallhat.

Az ember határozza el, hogy amint a félnépség egy árnyéka is feltámad benne, azonnal erős kézzel, sőt iróniával fordul szembe önmagával, semmit sem kerül el, sőt egyenesen keresi az olyan helyzetet, amelyre félve gondol. Úgy fogja fel a félnépség fontoskodóan feltolakodó minden motívumát, mint valami ostoba szokást, vagy nevetséges semmiséget és önlegyőzéssel, önmegtagadással tekintsen el tőlük. Mivel éppen az emberekkel való érintkezés esik a félnépség embernek nehezére, szeretetteljes gondolatokra, kellemes modorra kell törekednie. Ez biztosságot és öntudatot ad majd neki.

A legkülönbözőbb kényszeres gátlásokat csak erős kézzel lehet leküzdeni saját énünkkel szemben és pedig úgy, hogy következményeiket tisztázzuk önmagunk előtt. Egy ifjú diák annyira félt a megbukástól, hogy öngyilkossági gondolatai voltak, s a vízbe fojtotta volna magát, ha egy jóakarató tanítója, aki észrevette a fiú belső küszködését, fel nem világosítja arról, hogy a bukás nem olyan nagy szégyen, s hogy igen előnyös lehet későbbi fejlődése szempontjából. Hány emberen uralkodik el a kellemetlen eseményektől való félelem hatalma, hányan vannak, akik, ha nem lesznek is öngyilkosok, egymás után követik el életük legnagyobb ostobaságait.

A felsüléstől való kényszeres félelem a vallásos lelkek legnagyobb, legkonokabb akadálya abban, hogy Istent és az ő békéjét megtalálhassák. Ha egyszer leküzdötték ezt a félelmet, lelki életük óriás léptekkel halad előre. Mert ez e félelem nyugtalanságban tartja a lelket, s az ideges ember ferde cselekedeteinek rejtett rugója és kísérője. Ez a félelem az ember legnagyobb és legáltalánosabb ellensége, amellyel szemben nyílt sisakkal kell felvenni a küzdelmet.

Sajnos, csak kevesen ismerik hatalmát és romboló hatásait. Ez váltja ki a kolerikusból dührohamait, ez a melankolikusból a kishitűséget, a szangvinikusból a féltékeny álnokságot. Legjobb megoldás a vereségek elviseléséből adódó erkölcsi edzés. Ki az öntetszelgő magány rejtekéből és be az élet hűvös, frissítő fürdőjébe! El a titkos öntúlértékeléssel, hiszen olyanok vagyunk gyakran, mintha kisajátítottuk volna a helyes ítéletet, a helyes beállítást! Több respektust, több tiszteletet, több bizalmat az emberek belátásával és szeretetével szemben! El az undok érzékenységgel és a felfokozott eszményekkel, bele az élet kemény valóságába! Az élet meggyógyít.

Aki meg akar gyógyulni, az akarja leküzdeni az ellenséget. Az ellenség e felsüléstől, s az önleértékeléstől való félelem. Ezt a félelmet nem lehet észokokkal, rábeszéléssel, menekvéssel, hivatásváltoztatással, hamis önváddal vagy akár aggályoskodó gyónással leküzdeni, hanem csak annak tiszta, becsületes megvallásával, hogy minden bajunk gyökere, a vak érzelem, mindenestül beteg és rendellenes és hogy csak nyílt szembe fordulással és megvetéssel győzedelmeskedhetünk rajta. Az ember mélységesen megalázza magát, amikor megvallja: nem vagyok normális, mások után eligazodnom. Óriási bátorságra van szükség ahhoz, hogy türelmesen viselje ezt a keresztjét.

Ha a félélnység adottsága nem is tűnik el egészen soha, a féléln emberből egész normális ember válhat, annyira, hogy senki sem veszi észre rajta belső harcait, sőt félelemérzéseit teljesen ki tudja kapcsolni, nagy dolgokat vihet véghez életében, ha üdvösségét, nyugalmát, erejét az Istennel való érintkezésben és Isten szent akaratanak való teljes odaadásában keresi. „Bevitt engem a borospincébe, elrendezte bennem a szeretetet” – mondja Istennek szerelmes jegyese. A szeretet elrendezi a bűnbeesés óta összezavart érzelmi erőket. A Szentlélek az a mindent gyógyító erő, mely az Üdvözítőn keresztül minden őt kereső lélekbe beleárad.

Éppen a túlérzékeny megérzésű féléln lelkek alkalmasak arra, hogy a kegyelem hatásait, Isten szeretetét mélyen felfogják. Ha egyszer Isten magához vonzotta őket, kedélyük terhe lesz az a súly, amely feléje hajtja egész valójukat. Ha az ideges melankolikus megtalálta egyszer Istenbe a nyugalom élményét, s önmagán tapasztalta annak gyógyító erejét, akkor az Istennel való szerető érintkezés útjára lép, s olyan jól él majd a világon, mint ahogyan csak a szentek éltek. Belátja, hogy éppen belső gyengesége vitte Istenhez és találta meg Istent vele.

Tizenhat éven aluli gyermekek kényszeres félelmét az értelmes nevelők is meggyógyíthatják; a gyermeki kedély lágy és hajlékony. De a tizenhatodik életév után, vagy már esetleg valamivel előbb is, a megszokott irányba merevednek meg az érzelmi erők, s csak nehezen fogadják be az idegen befolyásokat, különösen, ha a nevelésben volt a hiba, s ha a makacsságukat és saját személyük ideges túlértékelését nem törték meg idejében. Már az ideges gyermekeket is nehéz megfogni, hát még az ideges felnőtteket! Amihez azonban emberi erő nem elég, azt a kegyelem megbírja, feltéve, hogy a kegyelemmel szembeni fogékonyság még egyáltalában megmaradt, s a szeretet az Istennel való bensőséges, szívbéli érintkezésben keresi az ember.

(Folyt. köv.)

Josef Massmann

Vasárnapi jegyzet

Tanú az égbolt peremén

A XIII. században lépnek előtérbe a női szentek, sok közülük sajtáságos modellé vált a kor lelkeségtörténetében. A „legnépszerűbbek” közé tartozik Árpád-házi Szent Erzsébet, akit egyként magáénak vallott/vall Magyarország és Thüringia. IX. Gergely pápa 1235-ben, amikor Erzsébetet szentté avatta, „drága gyöngy”-ként említette őt Kasztíliai Beatrix királynőnek. Lajos ögróf felesége erős jellemével, karitatív szeretetével meghatározó lett Hispánia legnagyobb középkori szentjére, a rokon portugáliai Erzsébetre, aki II. András királynak második házasságából született Jolánta nevű leányának volt az unokája.

Erzsébet szentté avatása után európai uralkodóházak „versengtek”, hogy kellően hangsúlyozzák családi kapcsolatukat vele. II. Frigyes császár Cortonai Illés ferences rendfőnöknek levelet írt, kiemelte az Erzsébettel (távoli) rokonságát, amely őt az „új királyi származású” szenthez kapcsolja. Megjegyzése (párhuzama) külön is érdekes a szentségről alkotott uralkodói felfogás miatt: „Megváltónk, Názáreti Jézus Krisztus és Dávid királyi nemzetségéből származott.” Az erősítő hivatkozás mintha az antik gondolatot követné: Augustus császár fölkérését Vergiliushoz: írja meg (uralkodói méltóságához híven), honnan is jött! A dinasztikus érzékenység a származás kérdésében legalább annyira érzékeny volt, mint a jelképi átértelmezés: pogány tartalom helyére a keresztény jóhír lépett. Caesarius von Heisterbach poétikus elmondása kiszínezi Szent Erzsébet 1236. évi „főlemeltetését” Magdeburgban: Frigyes császár „szürke tunikában, meztláb, nagy áhítattal és alázattal” jelent meg Erzsébet sírjánál, hogy - fejedelmek segítségével - a vállán vigye az ólomkoporsót új nyughelyére. Aranykoronát adományozott Erzsébet fej ereklyetartójára...

Vajon mi lehetett az Árpád-ház e nemes hajtásának titka, a népszerűségéé, amely korunkig elkísérte, s a költőket, zeneszerzőket, képzőművészeket ma is inspirálja?

1209-ben poros vándorok érkeztek a Lateránba -, a pápai fogadóhelyiségbe: Assisi Szegénye, s tizenkét társa, hogy III. Incétől rendalapításhoz engedélyt kérjenek. „Először nézett egymás szemébe a világtörténelem legnagyobb pápája és legnagyobb Szegénye” – írja Hermann Egyed. Ferencnek elegendő volt a megerősítő (le nem írt) szó is, az engedély; a történelem azóta megerősítette: ez a szó a pápa legsikeresebb intézkedései közé tartozik - túl a nagypolitikán.

Ferenc százada a szociális segítség virágkora; a gyengén szervezett állam helyett számtalan, „az egyház irányítása alatt lévő szociális alapítvány” tevékenykedett. Igazi karitatív életmód formálódott, amelyre korábban is volt jó néhány előpélda (bencés imaszövetségek, laikus csoportok, lovagrendek ténykedése, Szent Norbert harmadrendje.) A koldulórendek - főleg a ferencesek - eljutottak a szegénység mint ideál „emberileg megközelíthető pontjáig”, s a laikusoknak feleletet adtak a vallási kérdéseikre, amelyekben jelen volt a szegénység „kezelésének” szociális feladata.

Erzsébet házasságkötésének évében Eisenachban megjelentek Assisi Szentjének társai, s Lajos felesége, akiben sok természetes „ferences jellemvonás” volt (derű, igénytelenség, adományozó készség), azonnal megkereste a gvardiánt, s a lelki vezetését rábízta. Ő, aki addig „amúgy ösztönösen” ajándékozott, rendszerességet tanult a szociális szolgálatban, s bizonyonnyal a harmadrendes életstílust vette át: óráig ült gyerekágyas asszonyok mellett, betegeknek menedékhelyet alapított, nem irtózott a poklosoktól, a társadalom kivetettjeitől. Az önlegyőzésben jeleskedett. A fellángoló nyomorban intézményesen gondolkodott: szegényházakat alapított, férjét igazságszeretetre, szociális érzékenységre nevelte. Lajos halálával minden megszakadni látszott. Elüldözték, de Marburgban fölvette a ferences harmadrendiek ruháját, a városban és Gothában kórházakat építtetett. Marburg kórházának kápolnáját Ferenc tiszteletére szenteltette.

Karitatív munkája nem lanyhult, s ez a földöntúli szeretet küldhette az ég madarait házában eresze alá, hogy a halála órájában énekek búcsúztassák - mint korábban Ferencet búcsúztatták. Ismeretlen madarak.

Ünnepéről - róla - nem egészen egy évszázad múltán így zeng a himnusz:

A napja üdvös égi fény;
Amit csak ígért a remény
Tanú az égbolt peremén!

† Tóth Sándor

hírek információk

November 17-én, azaz most vasárnap minden katolikus templomban az egyházmegyei, illetve országos karitás szervezet javára gyűjtik a szentmiséken felajánlott adományokat.

Szegedre szállították Martin Hudacek alkotását, a Meg nem született gyermek szobrát a IV. Országos Életvédő Naphoz kapcsolódóan. November 16. és 24. között a szegedi Dómban, november 25-től Hódmezővásárhelyen a Szent István templomban látható a műalkotás. A megbocsátást hirdető szobor nők ezreinek adta vissza a már-már elfeledett lelki békét. A meg nem született gyermek emléke sokaknak mindennap visszatérő fájdalom, amiről alig mernek beszélni. A szobor látványa enyhülést nyújthat ezekre a sebekre, segít feldolgozni a magzatvesztések, abortusz(ok) emlékét.

Az Életvédő Napot november 23-án szombaton 9.00–17.30 óra között a Katolikus Házban szervezik meg (Szeged, Dugonics tér 12.). A részvétel ingyenes, de regisztrációhoz kötött. A regisztrációt mindenkinek egyénileg kell elvégeznie. További részletek és a regisztrációs űrlap a pasztoralis.hu oldalon érhetők el.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye, valamint a Lengyel Köztársaság Szegedi Konzulátusa november 8-án megemlékezést szervezett Lengyelország nemzeti ünnepe, a Függetlenség Napja alkalmából. A rendezvény a Dóm kertjében magasodó Katyírkeresztnél kezdődött, ahol a Wysocki Légió Hagyományörző Egyesület katonái álltak díszőrséget. A megemlékezés és a mécsesek elhelyezését követően a Fogadalmi templomban Kiss-Rigó László püspök szentmisét celebrált a lengyel és a magyar nemzetért. Az ünnepi programot két fiatal lengyel orgonaművész, Natalie Vasutova és Karol Balcer koncertje zárta. A rendezvényt megtisztelte jelenlétével Sebastian Kęciak, Lengyelország budapesti nagykövete, Sławomir Mnitowski katonai attasé, valamint Jarosław Bajaczyk, a Budapesti Lengyel Intézet igazgatója.

November 9-én 35 zenei szolgáltató vehette át a Sacro Song keresztény könnyűzenei workshop elvégzését elismerő oklevelet, melyet Gloviczki Zoltán, az Apor Vilmos Katolikus Főiskola rektora adott át a Dómban tartott hálaadó szentmisét követően. A szervezők a jövő évben újra meghirdetik az egyházmegyében a Sacro Songot.

Rangos szakmai elismerések sorát nyeri el a szegedi Karolina Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium, Alapfokú Művészeti Iskola és Kollégium, amely június óta a Gál Ferenc Egyetem kiváló minősítésű gyakorlóhelye. A nyolc és négy évfolyamos gimnáziumot november 14-én különleges nyílt napon ismerhették meg a középiskolai felvételre készülő diákok és szüleik. A Karolinába olyan diákokat várnak, akik nyitottak a keresztény értékrendre, egy jó hangulatú iskolába szeretnének járni, ahol elérhetik tanulmányai céljait, de van idejük a hobbijukra, sportra, zenére, közösségi programokra is.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.

A Dóm kórusa idén ünnepli alapításának 70. évfordulóját. Ez alkalomból november 24-én, jövő vasárnap a 10 órakor kezdődő szentmisében a Schubert G-dúr misét adják elő. Szeretettel várják a híveket erre az ünnepi, zenekaros misére.

Adventi koszorúkötésre hívják és várják a híveket november 30-án, szombaton 10-16 óra között a Katolikus Házba, mézeskalács sütéssel, teával, forralt borral.

November 21-én, csütörtökön 18 órakor kiállítás megnyitóra várják a művészetek kedvelőit az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia nagytermébe. Gyekiczki Péter festőművész „Ima és alkotás” című munkái kerülnek bemutatásra, amelyek meg is vásárolhatók. Ugyanezen a napon és helyszínen 19 órától Szőke János fotóművész zenei aláfestéssel kísért diaporáma estje következik „A látható világ” címmel.

A „Hétköznapok lelkigyakorlata” keretében imádságos, a Szentírásra épülő, az elcsöndesedést segítő felkészülést szervez az alsóvárosi plébánia november 29-től kezdve négy pénteken, 17 órától. Az alkalmakat a Krisztusi Élet Közössége vezeti imádsággal a szentírás segítségével, egy képpel, mozdulattal, napjaink eseményeivel. Érdeklődni és jelentkezni a kek.elnokseg@gmail.com e-mail címen lehet.

„Jól használjátok fel az időt!” (Ef 5,16) mottóval november 29-én 9.30-tól 16 óráig az Ifjúságpasztorációs Iroda Adventfeszít lelkü napot szervez a 13-18 év közötti fiatalok részére a Szent Gellért Fórumban. Az előadó Simon Dávid győri egyetemi lelkész, a Győr-Révfülu plébánia templomigazgatója, a zenei szolgáltató az Eucharist zenekar lesz. A részvétel ingyenes, de regisztrációhoz kötött. Regisztrálni az ipcseged.hu oldalon, vagy az IPC Facebook oldalán lehet.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye által meghirdetett Szent Imre Alkotó- és Rajzpályázaton helyezést elért diákok pályaműveiből rendezett kiállítás november 20-ig tekinthető meg a Dómban.

November 26-án 17 órakor a Dóm Látogatóközpontban bemutatnak egy Bálint Sándor pártfogását kérő imakilencedet tartalmazó kiadványt, illetve két Bálint Sándorról szóló angol, illetve olasz nyelvű könyvet. Minden érdeklődőt szeretettel várnak a szervezők.

A Mathias Corvinus Collegium (MCC) szegedi képzési központja harmadik alkalommal, november 30-án 15 órai kezdettel szegedi kórusok, szólisták közreműködésével megrendezi a „Mesebeli Karácsony” című jótékonysági koncertet a Dómban. Immár hagyományként, a belépő idén is jó állapotú gyermek- vagy ifjúsági könyv lesz. Az összegyűjtött köteteket a kárpátaljai Tiszakeresztúr óvodai és iskolai könyvtárának ajánlják fel.

A Szegedi Dóm Látogatóközpont a korábbi években tapasztalt nagy érdeklődésre való tekintettel, idén ismét lehetőséget kínál betlehemek készítésére családok, iskolai osztályok, plébániai csoportok, illetve egyéni jelentkezők, gyerekek és felnőttek számára. A „Nem lehet csoda nélkül élni” című betlehemi kiállításra készítenő alkotások anyaga, mérete és az alkalmazott technika szabadon választható. Részletekről a www.domlatogatokozpont.hu internetes felületről tájékozódhatnak az érdeklődők.